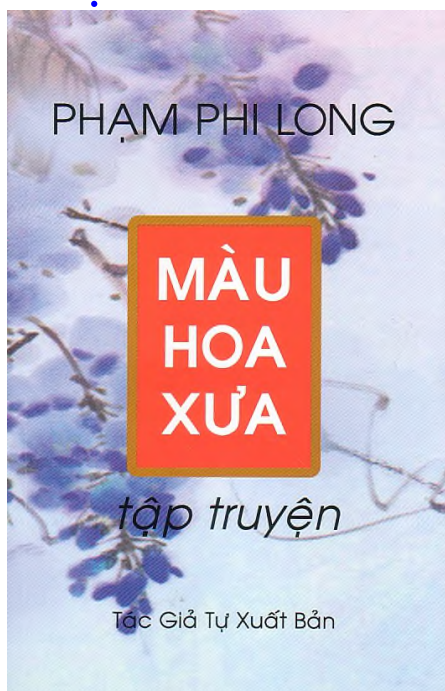

SINH HOẠT THÂN HỮU

BUỔI HỌP MẶT THÂN HỮU VÀ GIỚI THIỆU TẬP TRUYỆN **MÀU HOA XƯA** CỦA PHẠM PHI LONG

ghi nhanh
của
HOÀNG LÊ

Nhận thư mời của nhóm tổ chức do hai chị Nguyễn Ngọc Hương và Võ Lê Thơ thay mặt một nhóm thân hữu với tác giả tại Houston gửi đến, cảm nhận đầu tiên của tôi là hai chữ “tình bạn” sao mà đậm sâu và tuyệt vời đến như vậy. Anh Phạm Phi Long “âm thầm” in tập truyện, “âm thầm” phổ biến đến anh em trong một buổi họp mặt thân hữu để giới thiệu tập truyện trong không khí gia đình

thân mật, ấm cúng, mà do nhóm bạn đứng ra lo tổ chức chu đáo là một việc khá đặc biệt ở Houston từ trước tới nay. Tôi đã hồi báo đi dự vào đúng giờ đã ghi trong thư mời: *18 giờ tối thứ bảy ngày 11 tháng 12 năm 2004 tại nhà hàng PHỐ XƯA, số 6200 đường Wilcrest Dr, Houston, TX 77072.*

Dù đã vào Đông, tiết trời mấy hôm nay bắt đầu lạnh, nhưng không hiểu vì do tâm lý hay sao mà khi bước chân đến nhà hàng, nhìn mẫu bìa sách màu sắc trang nhã, dịu mát và rất mỹ thuật của họa sĩ Phạm Mộng Chương trình bày, được phóng to gắn ở cửa chánh... là lòng tôi cảm thấy ấm áp lạ lùng. Bước vô cửa, rẽ trái vào một phòng riêng, chiếc bàn kê ngay lối vào để tác giả Phạm Phi Long ngồi ký tặng sách cho người tham dự, có đặt bình hoa tươi và tờ giấy xếp hình thoi, bên trái in các dòng chữ **“CHÀO MỪNG QUAN KHÁCH và QUÝ THÂN HỮU** tham dự buổi giới thiệu tác phẩm”, bên dưới in mẫu bìa màu **MÀU HOA XƯA**; bên phải in **“Kính mời quý vị NHẬN SÁCH KÝ TẶNG của tác giả PHẠM PHI LONG tại đây”** cũng có thêm mẫu bìa thu nhỏ.

Anh Phạm Phi Long ký tặng sách cho nhà văn Nguyễn Nhung

Tác giả Phạm Phi Long ngồi đó, mắt ngược nhìn từng thân hữu khách mời, từng bè bạn anh em, tay nhanh nhẹn ký tặng sách với nụ cười thật tươi. Có lẽ lòng anh đang rộn lên niềm vui lớn lắm, bởi vì anh đã từng ghi ở trang đầu sách lời chân thành cảm tạ bằng hữu, có câu: *“Không được cái quý báu trong tình “bằng hữu chi giao”, không có được sự khích lệ chân tình của các bạn, chưa chắc gì tôi đã viết thêm bài thứ hai, thứ ba, còn nói chi đến việc hình thành của tập truyện!”*. Tôi đã nhận từ tay anh tập truyện thật xinh xắn, dày 252

trang với lòng biết ơn và trân trọng đối với người đã “sinh ra đứa con văn nghệ đầu lòng” rồi bước vào bên trong, nhường chỗ cho nhiều người còn đang xếp hàng chờ tác giả ký tặng sách, trong khi trên hệ thống âm thanh, MC Trần Bang Thạch nhắc nhở quý vị quan khách nhớ ghé bàn để nhận sách do tác giả Phạm Phi Long ký tặng.

Vào được hẳn bên trong, đập vào mắt tôi là trên sân khấu, một bảng vải màu trắng căng ngang với ba dòng chữ cắt dán chân phương màu đỏ, mang nội dung: **BUỔI GIỚI THIỆU TÁC PHẨM MÀU HOA XƯA CỦA PHẠM PHI LONG**, bên trái có tờ giấy màu hồng, dán mẫu bìa quyền sách, phía dưới có hai hàng số ghi ngày tháng tổ chức: **11/12 – 2004**. Lướt qua, có tất cả 16 bàn lần lượt được ban tổ chức hướng dẫn người tham dự đến ngồi, càng lúc càng đông... Những cái bắt tay, chào hỏi, những lời trao đổi tâm tình của người tham dự vào khoảng thời gian trước giờ khai mạc dù to nhỏ khác nhau, nhưng tựu trung cho thấy, thành phần khách mời đều quen biết và bạn bè của nhau chớ không ai xa lạ, do vậy sự thân tình, ấm cúng mang ý nghĩa gia đình mà ban tổ chức nhắm tới là điều thích đáng.

Lúc 6giờ30 giờ, buổi sinh hoạt bắt đầu. Anh Trần Bang Thạch bước lên sân khấu: *“Kính thưa với quý vị, tôi là Trần Bang Thạch, “Người giới thiệu chương trình” chớ không phải “là một MC chính cống”. Chương trình đêm nay chỉ gói ghém trong vòng 120 phút với 20 tiết mục, mỗi tiết mục trên dưới 5 phút thì người MC sẽ bị bó buộc chân tay mồm miệng rất nhiều. Cho nên tôi rất cảm ơn quý quan khách và quý bằng hữu cho tôi làm nhiệm vụ của người giới thiệu chương trình. Một điều nữa xin thưa là: mục đích của đêm nay là gặp gỡ vui chơi thoải mái trong tình bằng hữu. Không e dè trịnh trọng, không thủ tục rườm rà, v.v...”*. Sau khi giới thiệu diễn tiến chương trình đêm họp mặt thân hữu giới thiệu tác phẩm của Phạm Phi Long, anh nói tiếp: *“như tên gọi của buổi họp mặt, ước muốn của Nhóm tổ chức là thực hiện một đêm vui chào mừng đứa con tinh thần đầu tiên của anh Phạm Phi Long trong vòng thân hữu và trong không khí thân mật. Cho nên đêm nay có sự hiện diện thật đông đủ của các bằng hữu vẫn thường có mặt với nhau, đã quen tên biết mặt. Nhưng điều ngạc nhiên rất thích thú của chúng tôi là được gặp gỡ lần đầu với một số vị đã từng nghe danh mà chưa biết mặt. Vậy thì xin phép quý vị cho chúng tôi được diện kiến dung nhan”*: **Các văn nghệ sĩ và báo chí**: Nhạc sĩ Hoàng Văn, nhạc sĩ Hoàng

Ngọc Ân, nhạc sĩ Huỳnh Anh, nhà thơ Vĩnh Tuấn, nhà thơ Yên Sơn, nhà văn Mặc Bích, nhà văn Nguyễn Nhung, Bác sĩ – nhạc sĩ – nhà bình luận Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng, bác sĩ - nhạc sĩ và bà Phạm Văn Sỹ, nhà văn Diễm Phượng, nhà văn – nhà báo Lê Cần Thơ. **Đại diện các báo**: chị Hồng Vân (Tuần san Nghệ Thuật), chị Ngân (Tuần san Đẹp), anh chị Phạm Quang Tân [(chủ nhiệm; anh Lê Cần Thơ chủ bút tạp chí Văn Hoá Việt Nam)], chị Mặc Bích (chủ bút, anh Khuất Phong - Tổng Thư Ký Tự Do Bi-weekly), Trần Bang Thạch (nhóm chủ trương tạp chí văn học Nghệ thuật Thư Quán Bản Thảo). **Các thân hữu khách mời**: BS và bà Huỳnh Ngọc Phương đến từ Baton Rouge - Louisiana, BS và bà Lê Quang Trọng, BS Huỳnh Diên Quý và BS Dương Mỹ Trinh. GS Trần Văn Kỳ và GS Phạm Thị Kim Chi (cựu Hiệu trưởng trường Đoàn Thị Diễm Cần Thơ), GS Nguyễn Văn Trường và GS Hồ Đắc A Trang, Anh chị Phạm Bá Hoa, anh chị Phạm Khanh - chủ nhân KT Printin’, anh Huy trong nhóm bạn Tennis của anh Phạm Phi Long, anh Nguyễn Văn Hà, anh chị Nguyễn Ngọc Danh - chủ nhân Phở Danh tại Houston, anh Đoàn Hữu Đức (Đoàn Insurance), Anh chị Hồ Vinh và Phạm Thị Phụng (Sóc Trăng), anh chị Nguyễn Công Uẩn và Thu Oanh, chị Lê Thị Thu Cúc, anh chị Đình Quốc Trực và Thiên Hương... và **tất cả bằng hữu của Ban Tổ Chức và của anh Phạm Phi Long**. *“Xin cùng nhau chào mừng và chúc mừng nhau trong cuộc gặp gỡ thân tình đêm nay”*.

Tiếp theo, anh Trần Bang Thạch giới thiệu và mời hai chị Nguyễn Ngọc Hương và Võ Lê Thơ đại diện nhóm tổ chức lên nói về ý nghĩa của đêm họp mặt. Chương trình văn nghệ phụ diễn mở đầu với bản nhạc **“Tình anh biển rộng sông dài”** do anh Ngọc Danh trình bày.

Mở đầu phần trình bày việc hoàn thành tác phẩm, anh Lê Cần Thơ đã trích đọc đoạn văn cảm tạ của tác giả Phạm Phi Long in ngay trang đầu sách: *“Tôi chân thành cảm tạ quý bằng hữu. Tôi không phải là nhà văn. Tôi viết là để nói lên điều mình nghĩ, đơn giản thôi. Nhưng một chuyện rồi thêm một chuyện, đó là nhờ sự khuyến khích của các bạn, nhất là các bạn trong nhóm cựu học sinh Trung học Phan Thanh Giản và Đoàn Thị Diễm Cần Thơ. Không được cái quý báu trong tình “bằng hữu chi giao”, không có được sự khích lệ chân tình của các bạn, chưa chắc gì tôi đã viết thêm bài thứ hai, thứ ba, còn nói chi đến việc hình thành của tập truyện! Xin cảm ơn tình bạn”* mà

anh cho rằng *rất e dè và cũng rất cẩn trọng khi không dám nhận mình là nhà văn*; cũng như, trong vai trò chủ bút tạp chí Văn Hoá Việt Nam, đọc và chọn đăng nhiều truyện của Phạm Phi Long, anh cho rằng *tác giả không đơn điệu, dù đã bộc bạch “tôi viết là để nói lên điều mình nghĩ, đơn giản thôi”*. Sau đó anh kể chi tiết diễn tiến từ lúc khởi đầu cho đến khi hoàn thành việc in ấn tập truyện **MÀU HOA XƯA** với sự liên lạc chặt chẽ giữa tác giả và anh để cố làm sao tránh nhiều lỗi trong tập sách. Để giải đáp cho việc tổ chức buổi giới thiệu tác phẩm và bữa cơm gia đình thân mật, anh nhắn mạnh: *“anh Phạm Phi Long có nói với tôi, anh in sách là để trao tặng quý bằng hữu, trao tặng bằng cả tấm lòng biết ơn “tình bạn” đã mang đến cho anh những suy nghĩ, những tình cảm mà... anh mới có được những trang viết thật đơn giản như vậy. Anh thật lòng muốn trao tặng tất cả mọi người có mặt tập sách và từ chối không nhận sự ủng hộ nào, bởi anh đã có điều kiện thực hiện xong rồi. Quý “bằng hữu” dành thời gian quý báu đến tham dự và cùng chia sẻ niềm vui với anh, đó là niềm vinh hạnh lớn lao, cảm động viết bao đối với bản thân anh”*. Về sự tâm tình này, anh Lê Cần Thơ cho biết cảm nghĩ bất chợt của mình: *“Những biểu hiện không xuất phát từ trái tim mình, cũng sẽ thoảng qua rồi mất hút theo nhịp sống thời gian, còn đối xử nhau bằng tấm lòng sáng trong, chân thật nó sẽ miên viễn trong cuộc đời mình”*. Điều mà anh Phạm Phi Long luôn luôn nói với bạn bè: *“Tâm nguyện của anh là không phải in sách để bán kiếm tiền”*. Việc tặng sách cho bằng hữu là thể hiện tâm nguyện đó. Thế nhưng, anh là người sống rất trân quý tình bạn, cho nên bạn anh, Nhạc sĩ Hoàng Văn khi biết bạn mình in tác phẩm, muốn giúp bạn giới thiệu rộng rãi đến đông đảo bạn đọc khắp nơi qua hệ thống phát hành của nhà sách Trường Giang. Anh Phạm Phi Long rất vui và quyết định ghi giá bìa phân nửa số lượng sách in để nhà sách Trường Giang giới thiệu sách mới và phát hành đến đọc giả. Số sách có mặt tại nhà sách là lý do đơn giản như vậy.

Mãi đến cuối bài nói chuyện, anh Lê Cần Thơ nhìn lướt qua toàn thể cử tọa rồi hướng về tác giả: *“Chắc hẳn quý vị cũng đồng ý và cho phép tôi, chỉ một lần thôi, trước khi kết thúc bài nói chuyện này, được xưng gọi thân mật với tác giả, nhà văn Phạm Phi Long!”*.

Anh Nguyễn Phước Trang, người lính VNCH, khoá 2 Thủ Đức, một niên trưởng khả

kính, được mời lên: **“Tôi đọc MÀU HOA XƯA”**. Anh nói:

“Tôi đã đọc một mạch tập truyện MÀU HOA XƯA của Phạm Phi Long. Trong 20 chuyện ngắn, có một số bài tôi đã đọc rải rác qua báo Tự Do, Đẹp và Văn Hoá Việt Nam. 20 truyện được trình bày không theo thứ tự thời gian; nhưng tôi thấy có ghi “hè 99” cuối chuyện đầu tiên “Ngoại Tình Trong Tư Tưởng”, và “thu 2004” cuối chuyện thứ 14 “Giả Sử Huyền Trân”. Tính sơ qua, hơn năm năm, Phạm Phi Long đã có mặt một cách đều đặn trên văn đàn, mang lại một niềm vui cho một số anh chị em thân thương, vì bỗng dưng khám phá được một ngòi bút khá linh hoạt, tinh tế, vững vàng”

“Trong hoàn cảnh khó khăn của những người tị nạn, mất gần 20 năm mới tạm an cư. Vài người may mắn hơn một chút, thì được thêm lạc nghiệp, Phạm Phi Long là một trong những người may mắn này. Nhưng Phạm Phi Long đã không ngồi yên tọa hưởng công trình xây dựng bằng mồ hôi nước mắt của mình; mà đã sẵn sàng giúp đỡ những người quanh mình mỗi khi ai có việc cần. Và đặc biệt, Phạm Phi Long cư mang thân phận một người Việt mất nước, phải lăn lộn trong cuộc sống, muốn gởi lại những kỷ niệm còn mang trong tâm tư, muốn gởi gắm những hình ảnh quê hương còn in đậm trong ký ức của mình”.

Niên trưởng Nguyễn Phước Trang với những lời phát biểu **“Tôi đọc MÀU HOA XƯA”** trong buổi giới thiệu tác phẩm của Phạm Phi Long.

Do giới hạn thời lượng cho bài đọc sách rất đầy đủ của anh, anh Nguyễn Phước Trang cố rút ngắn, anh nói: *“Qua vài chuyện trong tập MÀU HOA XƯA, Phạm Phi Long nêu lên vài nét chấm phá của “Tình Đời”. Ở đây là tình giữa con người với nhau, nói rõ hơn là “thế thái nhân tình”. Anh đề cập các truyện Ngoại Tình Trong Tư Tưởng, Đoá Hoa Hồng, Hội Phụ Nữ Cô Đơn, Tết này Tôi Cưới Vợ, Tết này Tôi Cưới Vợ Nữa, Khôi Tình Trương Chi... rồi đi đến suy nghĩ: “Chưa chắc Phạm Phi Long đã có ý nghĩ mượn những chuyện trên đây để ngụ ngôn nhủ ai. Nhưng ngòi bút của Phạm Phi Long đã phác họa cho người đọc thấy vài nét thói đời, tình người nhứt là ở hải ngoại hiện nay: những người may mắn thoát khỏi lao lung, sau một thời tạo dựng thành công, sống đầy đủ về vật chất, rồi sinh ra ngoại tình, phụ bạc, lừa dối nhau. Những chuyện này vẫn có ở khắp nơi từ ngàn xưa, cho đến hôm nay và còn mãi mãi sau này”.* Anh trình bày tiếp: *“Trong vài truyện khác, Phạm Phi Long đã nói nhiều về “Tình Yêu”. Ở đây, tình yêu được viết chữ Hoa, như Nắng Chiều, Chị Hoà, Bông Hồng Đỏ, Màu Hoa Xưa, Thương Hoài Ngàn Năm, Hẹn Anh Đêm Ba Mười, Hoa Thạch Thảo. “Phạm Phi Long cũng đề cập đến “Tình Nghĩa Mẹ Cha” qua các truyện Áo Ảnh, Lạc Loài, Xuân Hạ Thu Đông...”.* Sau cùng anh nhận xét: *“Phạm Phi Long còn viết những bài chan chứa “Tình Quê Hương” như trong các truyện Mộng Bình Thường, Chiều Quê, Hương Đồng Gió Nội”.*

Anh Nguyễn Phước Trang trước khi dứt lời và chúc quý vị cùng gia đình một mùa Giáng Sinh vui vẻ và An Khang Thịnh Vượng suốt năm 2005, anh nói: *“Nghĩ rằng bao nhiêu đã quá dài cho phần phát biểu của tôi về tập truyện của Phạm Phi Long. Xếp tập MÀU HOA XƯA lại, tôi còn thật nhiều hình ảnh đẹp của miền sông Cửu Long thân mến ở quê hương Việt Nam, bàng bạc qua 20 truyện, với những chữ “miệt vườn” thân thương mà tác giả đã dùng một cách dung dị, bất ngờ, gợi lên thật nhiều nhưng nhớ không khuây”.*

Giáo sư Nguyễn Văn Trường, cũng là Niên trưởng cựu học sinh trường Phan Thanh Giản được mời lên phát biểu đôi lời cảm nghĩ khi đọc xong tác phẩm MÀU HOA XƯA. Niên trưởng thay mặt nhóm thân hữu tổ chức buổi họp mặt trao tặng tác giả Phạm Phi Long một vật lưu niệm rất ý nghĩa, đó là tấm Plaque để bàn có cảnh bìa sách MÀU HOA XƯA.

Thân hữu Phạm Huỳnh Giao cũng thay mặt nhóm mang tặng tác giả bó hoa tươi, nhưng tác giả Phạm Phi Long xin phép được trao tặng lại cho phu nhân của mình, anh nói *“em mới xứng đáng nhận bó hoa này!”*. Con gái và các cháu ngoại của anh cũng mang hoa lên tặng cha mẹ và ông bà thật cảm động.

Thân hữu Phạm Huỳnh Giao đã trao tặng tác giả bó hoa tươi. Anh trao tặng lại cho vợ *“Em mới xứng đáng nhận bó hoa này!”*

Xen kẽ vào các phát biểu trên là các tiết mục văn nghệ phụ diễn tạo cho không khí sinh hoạt vui tươi thoải mái. **Chị Phạm Thu Nguyệt** diễn ngâm bài thơ **Vọng Huế** của thi sĩ Tô Kiều Ngân, **anh Bùi Hữu Vừa** trình bày nhạc phẩm **Nhật Nhòa** của Tuấn Khanh...

Chương trình chuyển sang phần ăn tối. Nhà hàng lần lượt dọn lên các món ăn ngon miệng do ban tổ chức khoản đãi.

Anh Trần Bang Thạch mời các vị khách và thân hữu lên phát biểu: **Nhà văn Mặc Bích, Nhạc sĩ Hoàng Văn, chị Ngân** (đại diện tuần san Đẹp). **Chị Hồng Vân** lên chúc mừng sự thành công của anh Phạm Phi Long và mong muốn anh cộng tác bài với tạp chí Nghệ Thuật mà chị đang thực hiện. Dịp này chị hát tặng một bản nhạc Pháp thật hấp dẫn.

Phan Văn Nghệ được tiếp tục với giọng ngâm thơ truyền cảm của **nhà thơ Yên Sơn** qua bài thơ **Đôi mắt Người Sơn Tây** khiến người nghe nhớ lại giọng ngâm trên ba mươi năm trước của anh trong chương trình thi văn Ban Mây Tàn trên đài Phát Thanh Sài Gòn vào mỗi tối thứ tư hàng tuần. **Anh Đoàn Hữu Đức** trình bày ca khúc **Biết Nói Gì Đây** thật tuyệt vời, một sáng tác của nhạc sĩ Huỳnh Anh hiện có mặt trong hội trường.

Đôi song ca BS - nhạc sĩ và bà Phạm Văn Sỹ trình bày một bản nhạc truyền cảm do chính BS sáng tác gợi người ta nhớ lại đôi song ca Ngọc Cẩm - Nguyễn Hữu Thiết ngày xưa... **Chị Thu Nguyệt** trình bày nhạc phẩm **Thương Hoài Ngàn Năm** của nhạc sĩ Phạm Mạnh Cương với một giọng ngọt ngào, tha thiết làm lắng đọng trong lòng người nghe. **Nhà thơ Vĩnh Tuấn**, Tổng Thư ký Trung Tâm Văn Bút Việt Nam hải ngoại đã diễn ngâm bài thơ **Màu Tím Hoa Sim** của nhà thơ Hữu Loan...

Đặc biệt, **anh Đình Quốc Trục**, một phi đoàn trưởng ngày xưa, mới vừa qua cơn bệnh ngặt nghèo, nhưng được tin người bạn thân của mình giới thiệu tác phẩm mới in xong, cũng đã có mặt chung vui và tình nguyện lên hát một bản nhạc để tặng thật cảm động. **Anh Nguyễn Công Hiền** cũng lên hát nhạc phẩm **Ô Mê Ly** của Văn Phụng cũng được nhiều tiếng hát phụ họa vui nhộn.

Chiếc bánh mang dòng chữ **“Chúc Mừng Buổi Ra Mắt Tác Phẩm MÀU HOA XƯA”** và bên trên mặt có gắn bìa tác phẩm của nhóm thân hữu tặng đã được anh chị Phạm Phi Long cùng cắt trước nhiều tiếng vỗ tay.

Anh Phạm Bá Hoa, người anh cả trong gia đình họ Phạm được mời lên để phát biểu suy nghĩ

của mình về buổi giới thiệu tác phẩm của người em trai thứ Tư trong gia đình: Phạm Phi Long. Bằng một giọng khi trầm khi cao, lúc lướt nhanh, lúc chậm rãi... đầy sức thuyết phục người nghe, anh đã kể lại quãng đời đầy kỷ niệm của anh với người em trai của mấy mươi năm về trước. Khéo léo và tế nhị, anh nói *“tôi sanh năm 1930 tại Đại Ngãi Sóc Trăng, em tôi không muốn nói tuổi của mình nên tôi phải tôn trọng, cũng sanh ở Đại Ngãi. Nhưng do chiến tranh gia đình ba má tôi dời về Sa Đéc, sau tản cư đến vùng quê cách Nha Môn chừng tám cây số...”*. Theo lời kể của anh Phạm Bá Hoa, được biết những năm chiến tranh chống pháp gia đình phải tản cư vô sống ở đồng ruộng nghèo khó mấy năm, hai anh em mới lên Sài Gòn, rồi đi lính, rồi cuốn trôi vào dòng chảy cuộc đời với bao biến cố của đất nước đến tháng tư bảy lăm. Anh Phạm Phi Long đã sang định cư tại Hoa Kỳ từ những năm 1976 và lập lại cơ ngơi từ bàn tay trắng nơi quê người. Thời gian đó anh Phạm Bá Hoa còn trong các trại tù CS và mãi đến năm 1991 mới được đến bên bờ tự do... Sở dĩ anh Hoa kể lại thời tuổi trẻ bởi bạn bè của anh biết được, đọc được rải rác các truyện viết của Phạm Phi Long gần gũi với sinh hoạt miền quê, đã hỏi anh, *“vì sao em trai của anh có những kinh nghiệm phong phú như vậy?”*. Anh trả lời đại ý, *“có lẽ Long đã sống mấy năm và đã làm mọi việc trên ruộng đồng để tìm sự sống của thời chiến tranh thống khổ nên những kỷ niệm của một thời đã tiềm ẩn trong máu thịt, bây giờ có dịp bộc phát qua từng trang viết của mình?”*. Bài nói chuyện của anh Phạm Bá Hoa dù ngắn gọn nhưng cũng gây sự quan tâm theo dõi và cảm thông của mọi người.

Sau cùng, **anh chị Phạm Phi Long** được mời lên để nói lời cảm tạ toàn thể quý vị khách mời, quý thân hữu hiện diện.

Buổi họp mặt thân hữu và giới thiệu tác phẩm **MÀU HOA XƯA** của Phạm Phi Long kết thúc trong thân tình. Những cái bắt tay, những lời chào tạm biệt sau hơn hai tiếng đồng hồ trong một căn phòng ấm cúng của nhà hàng **PHỐ XƯA**, tôi nhớ lại câu nói của anh Lê Căn Thơ khi kết thúc bài nói chuyện về sự hoàn thành của tác phẩm: *“Chào mừng sự có mặt của tập truyện MÀU HOA XƯA trong cuộc sống chúng ta và ước mong món quà lưu niệm hôm nay được trân quý trên từng tủ sách gia đình”*.